

Javier Sobrino | Concha Pasamar

PLANTAR EL MÓN

Hem de plantar,
plantar a les planures,
plantar a les muntanyes,
plantar a les valls,
plantar fins i tot als deserts,
i omplir la terra d'arbres.

Hem de plantar el món.

Arguments de venda

- Un text poètic de Javier Sobrino sobre els arbres, que pretén mostrar la seva riquesa i diversitat, les transformacions que viuen, el fruits que donen, les accions que possibiliten, els perills als que estan sotmesos, els múltiples noms que reben, els seus somnis...
- Il·lustracions a aquarel·la i grafit de Concha Pasamar, plenes de color i espontaneïtat, com si es tractés d'un quadern de camp que vol donar protagonisme als arbres reals.
- Una crida poètica a plantar arbres i revertir la deforestació actual.
- Novè titol de la premiada col·lecció AKIPOETA amb enquadernació a fil vist, un format únic que confereix un aspecte més artesanal al llibre i en facilita la lectura.

Javier Sobrino

Durant la meua infància, vaig viure en una casa envoltada de camps i arbres, a Las Bajuras de Pimiango, i les meves joguines preferides eren unes vaques de fusta que construïa amb trossos de roure. Una altra joguina que tenia en una figuera era una bicicleta, l'única que he tingut, i corria pels camins, fins i tot volava.

La meua família es va traslladar a la ciutat, Santander. L'herba es va convertir en asfalt i els arbres, en fanals. En aquells anys, al meu barri encara hi havia horts amb arbres fruiters. I cada any em regalaven els seus fruits. La meua primera destinació com a mestre va ser a Piñeres, Peñarrubia, un poble de muntanya i pastures amb un bosc. Allà, amb els meus alumnes, vaig començar a fer planters dels arbres que ens envoltaven.

Al cap d'un anys, em vaig construir una casa en un poble amb un bosc d'alzines, a prop del mar, Pechón. He anat plantant un arbre aquí, una flor allà. I ara ho faig amb els meus fills. Com veieu, la meua mi vida ha estat unida a aquests éssers meravellosos i també als llibres com el que teniu a les mans.

Concha Pasamar

De petita, m'agradava molt dibuixar en quaderns, llegir llibres, jugar i somiar entre els arbres. Després em vaig fer professora, i durant molt de temps només els llibres van poblar el meu món. Però la pal·lidesa del paper va anar convocant tota la resta: amb els meus fills vaig tornar, gairebé sense adonar-me'n, al color dels quaderns i al verd dels boscos.

Aleshores vaig recordar que la paraula *llibre*, en llatí, primer havia fet referència a l'escorça dels arbres, i que un còdex era, senzillament, un tronc al qual se subjectaven, lleugers, els fulls de paper. Els nostres avantpassats van veure els arbres en aquells nous suports d'imatges i paraules. També vaig recordar que els uns estan fets dels altres, i que tots, llibres i arbres, fan renèixer el món, molts mons, cada dia.

Així que ara, a classe, rego les paraules que altres van sembrar mentre a casa cultivo alguns llibres o pinto el pati de verd i de color. M'agrada plantar el món de saba i paper.

16,5 x 27,5 cm | 40 pàgines
Rústica cosida a fil vist
ISBN: 978-84-18972-58-4
Col·lecció Akipoeta, 9
Primera edició: octubre del 2024
Traducció: Glòria de Valdivia Pujol
Elena Martín Valls
Edat recomanada: + 5 anys
PVP: 16,50 € (15,87 € + IVA)
www.akiarabooks.com
ines@akiarabooks.com

Temes: arbres; boscos; jungles; selves;
fusta; desforestació; llavors; plantar

